

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ศาสน์แก่ทุกคนว่า: ลี้มร่างกายของตัวท่านเองและศาสนาทางร่างทั้งหมดและพิจารณาตัวท่านเองว่าเป็นดวงวิญญาณและความทุกข์ทั้งหมดของท่านจะได้รับการจัดออกไป

คำถาม: ลูกๆ ควรทำตามพ่อในประเด็นใด?

คำตอบ: เช่นที่บราห์มาได้อุทิศทุกสิ่งที่ท่านมีให้แก่พระเจ้าและกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อย่างสมบูรณ์ ในท่านเองเดียวกัน ลูกควรมีชีวิตอยู่เช่นเดียวกันอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ อย่าได้ใช้จ่ายเงินทองในทางที่ผิดหรือให้แก่ดวงวิญญาณบาป ใช้ทุกสิ่งที่คุณมีเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อย่างสมบูรณ์ เผาแต่ทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อมองเห็นว่าลูกๆ ใดทำตามศรัทธาและทำตามมากเพียงใด

เพลง: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายสำหรับเพียงหยดเดียว...

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ลูกถามว่า: บาบา เรามาจากที่ไหน? เรามาเมื่อใดและเราลืมหนทางกลับบ้านได้อย่างไร? กระซิบความลับของละครนี้ที่หูของเรา เราคือใคร? เรามาจากที่ใดและเราไปที่ไหน? อย่างน้อยที่สุดให้หยดหนึ่งของความรู้แก่เราเพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่ใด กระซิบความลับที่หูของเราว่าเราได้ลืมหนทางของเราและสวรรค์ของเราได้อย่างไรและเราได้กลับมาไม่มีความสุขได้อย่างไร พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก ความสงบ ความสุขและความมั่งคั่งด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกได้มาเข้าใจสิ่งต่างๆ ทั้งหมดเหล่านี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในตอนเริ่มต้นเราได้มาจากที่ใดและอะไรได้เกิดขึ้นในตอนกลางที่เราได้ลืมหนทางนั้นและกลับมาไม่มีความสุข? ลูกพูดกับพ่ออีกครั้งว่า: บาบาแสดงหนทางให้แก่เรา! เราสามารถกลับสู่ดินแดนของความสุขและดินแดนของความสงบของเราได้อย่างไร? เพียงพ่อก่อนที่นั่นที่นี้และอธิบายว่าลูกเป็นใครในตอนเริ่มต้นและอะไรได้เกิดขึ้นในตอนกลาง เวลานั้นลูกมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกว่าหนทางบักดีได้เริ่มต้นอย่างไร อะไรได้เกิดขึ้นในตอนสิ้นสุดและความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบด้วยเช่นกัน นี่คือการ อย่างแน่นอนมนุษย์จำเป็นต้องรู้สิ่งนี้เพราะว่าพวกเขาเป็นนักแสดง ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกมาจากดินแดนของความสงบที่ไม่มีตัวตนมาสู่ดินแดนของ “การใช้เสียง” (talkie) นี้ มีโลกที่ไม่มีตัวตน โลกที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ดวงวิญญาณเข้ามาสู่ดินแดนของ “การใช้เสียง”(talkie) จากโลกที่ไม่มีตัวตนและนำร่างกายมาเล่นบทบาทของพวกเขา ที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณคือดินแดนของความสงบ ไม่มีใครในโลกล่วงรู้สิ่งเหล่านี้ เพียงพ่อก่อนมหาสมุทรแห่งความรู้มาและอธิบายสิ่งนี้ เวลานั้นท่านกำลังอธิบายแก่ลูกว่าพ่อสูงสุดจากเบื้องบน ดวงวิญญาณสูงสุดเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าเป็นสิ่งนี้ คำสรรเสริญนี้ได้รับให้กับพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ไม่มีการรู้จักท่าน เวลานั้นเป็นเวลาสำหรับการทำลายล้าง ได้รับการจดจำว่าชาวยุโรปมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง เวลานั้นพ่อได้เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับท่านด้วยการบอกลูกว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ “ฉันคือมุสลิม! ฉันคือฮินดู! ฉันคือชาวพุทธ!” เหล่านั้นเป็นศาสนาทางร่างทั้งหมด ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูกและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ลี้มแม้แต่วัณณานั้น ศาสน์ของพ่อสำหรับทุกคนคือ: ลี้มความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกรวมทั้งร่างกายของตัวลูกเอง ฉันคือดวงวิญญาณ และพ่อของเราพี่น้องทั้งหมดคือผู้เดียว แม้บราห์มานี้ก็พูดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณและเราทั้งหมดคือพี่น้องชาย ในเวลานี้พี่น้องทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข ทุกคนได้ป็นขึ้นไปบนกองไฟของตัณหาและก็ถูกเผาไหม้ เมื่ออาณาจักรของราวันได้เริ่มต้นในการตอนแรกเริ่มของยุคทองแดง ลูกก็ไปสู่หนทางบาป และแล้วศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดก็เริ่มขึ้น ลูกคงอยู่ในความบริสุทธิ์เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรและแล้วก็กลับมาไม่บริสุทธิ์เป็นเวลาอีกครั้งหนึ่ง 21 ชาตเกิดได้รับการจดจำในบาร์ต กุมารีคือผู้ที่กระดับ 21 ชั่วโมง มีความเคารพสำหรับกุมารี ลูกไม่ได้ยกระดับบาร์ตเท่านั้นแต่เป็นทั้งโลก ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ ของชีพาบาและดังนั้นลูกทั้งหมดคือกุมาร ลูกคือพี่น้องหญิงชาย เมื่อลูกคือลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มา ลูกๆ มีความรู้นี้ เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องและทุกคนก็เรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มา! ปลดปล่อยเราจากอาณาจักรของราวันนี้และจากความทุกข์ กลายเป็นผู้นำทางของเราและพาเรากลับบ้าน! จัดความทุกข์ของเราและให้ความสุขแก่เรา! เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบาบาได้มาแล้วอย่างแท้จริง ท่านจะปลดปล่อยเราจากอาณาจักรของราวันที่เป็นยุคเหล็กนี้และนำเรากลับบ้านกับท่าน พ่อรู้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองร่างกายของพวกเขาก็ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์และพาพวกเขากลับดินแดนนิพพาน อดีตจะกลายเป็นปัจจุบันและแล้วก็ป็นอนาคต มีตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบและแล้วก็เริ่มต้นอีกครั้ง! ยุคทองเป็นตอนเริ่มต้นและยุคเหล็กเป็นตอนสิ้นสุดและแล้วยุคทองคืออนาคต สิ่งนี้ง่ายดายใช่หรือไม่? อัจชะ อะไรได้เกิดขึ้นในตอนกลาง? เราตกต่ำได้อย่างไร? เราเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์และดังนั้นเรากลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งนี้ พ่ออธิบายว่าลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น เวลานั้นพ่อ

ได้มาเพื่อทำให้ลูกไปเป็นเทพของอนาคตอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อนำลูกอยู่เหนือมหาสมุทรของยาพิษนี้ ลูกร้องเพลงว่า: พาเรือของฉันทันข้ามฟาก! ทุกคนเรียกหาพ่อผู้เดียว นำเรือที่จมน้ำของฉันทันไปสู่มหาสมุทรของน้ำนม ท่านเรียกว่าคนพายเรือและนายของสวนดอกไม้ด้วยเช่นกัน เวลาลูกอยู่ป่าของหนาม นำเราไปสู่สวนดอกไม้ เทพคือดอกไม้ เวลานั้นทั้งหมดคือหนาม พวกเขาเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับกันและกัน เทพไม่สามารถเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใดได้ ที่นั่นไม่มีอะไรนอกจากความสุข ผู้คนเพียงแต่ร้องเพลงนี้ ขณะที่ลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ลูกถามว่า: บาบา พวกเราได้ลิ้มหนทางเมื่อใด? เราลืมนิยามโลกได้อย่างไร? ลูกไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ในยุคทองและยุคเงินเพราะลูกอยู่ในความสุขที่นั่น ดังนั้น เมื่อใดที่ลูกกลับมาไม่มีความสุข? เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ผู้คนของบาร์ตเฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองของราวันจนกระทั่งราวันถูกทำลาย และแล้วในยุคทองลูกจะไม่เฝ้าหุ่นจำลองของราวันทุกปี นี่คือนิยามที่ดี เวลานั้นอาณาจักรของราวันกำลังจะสิ้นสุด บนหนทางที่ดีพวกเขาเฝ้าหุ่นจำลองของราวันทุกปีแต่ราวันไม่ตาย เป็นราวกับว่าเวลานี้ราวันได้ตายไปแล้วอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้อาณาจักรของราวันกำลังจะสิ้นสุด หัวของวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าได้ถูกตัดไป อันดับแรกลูกได้ตัดหัวของกิเลสของตัณหาหาคะ ตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อพูดว่า: ด้วยการเอาชนะวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้ ลูกจะได้รับชัยชนะเหนือทั้งโลก ผู้คนก็พูดถึงตนเองว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา: มาและชำระผู้ไม่บริสุทธิให้บริสุทธิ ดวงวิญญาณเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ! โอ บาบา คนพายเรือ บาบาก็เต็มไปด้วยความเมตตา มา! พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจร ไม่ใคร่รู้ว่าพ่อมาอย่างไร ได้กล่าวไว้ในกิตะว่าพระเจ้าได้มาและสอนราชาโยคะ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าเป็นใครหรือท่านได้มาเมื่อใด พวกเขาทำให้กิตะผิดไป พวกเขาได้แสดงกฤษณะในยุคทองแดง หลังจากยุคทองแดงโลกก็กลับมาไม่บริสุทธิมากขึ้น ดังนั้นกฤษณะได้ทำอะไรเมื่อเข้ามาในยุคทองแดง? ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! พวกเขาไร้ศีลธรรมจรรยาโดยสิ้นเชิงในยุคทองพวกเขามีศีลธรรมจรรยา เวลาลูกกำลังเป็นผู้มีศีลธรรมจรรยาจากไร้ศีลธรรมจรรยา พ่ออธิบายว่า: ลูกเคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์มีค่าควรแก่การกราบไหว้ เวลาลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่มีกิเลส ตัวลูกเองเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ในตอนแรกลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นเวลา 21 ชาติเกิดและแล้วก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกได้รับ 8 ชาติเกิดในยุคทองและแล้วก็ 12 ชาติเกิดในยุคเงิน พ่อบอกลูกว่า ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิอย่างไร เมื่อใดที่ลูกเริ่มตกต่ำและวงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูกๆ ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกและความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ไม่ใช่ทุกคนจะเข้าใจได้มากเท่ากัน ทุกคนเข้าใจต่างลำดับกันไป พ่อพูดว่า: พ่อมาและก่อตั้งอาณาจักร เวลาลูกต้องกลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด มิฉะนั้นแล้วลูกก็ไม่สามารถไปยุคทอง ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ที่นี้และแล้วลูกจะไปและปกครองอาณาจักรในอนาคต ก่อนหน้านั้นทุกสิ่งต้องถูกทำลาย อย่างแน่นอนที่ลูกจะเห็นการทำลายล้าง ลูกจะเล่นบทบาทของลูกในทางปฏิบัติ ลูกไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ได้มีการอธิบายทั้งหมดให้แก่ลูกแล้วว่าการก่อตั้งและการทำลายล้างจะเกิดขึ้น การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างไร? ลูกจะเห็นเมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น ลูกได้เห็นการทำลายล้างผ่านเทพนิมิต ขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเห็นสิ่งนี้ในรูปที่เป็นไปในทางปฏิบัติ ลูกได้มีนิมิตของการก่อตั้งด้วยเทพนิมิตด้วยเช่นกันและลูกจะเห็นสิ่งนั้นในทางปฏิบัติด้วยเช่นกัน ไม่ใช่สิ่งที่ดีที่ติดกับการเข้ามานาละ ลูกไปสู่ดินแดนสีขาวดีและเริ่มร่ำรำนั่น และแล้วลูกก็ไม่มีทั้งความรู้และโยคะ ไม่มีความจำเป็นที่จะเข้ามานาละ นั่นเป็นเพียงบั๊กที่กำลังออฟเฟอร์ ลูกบราห์มินไปที่นั่นและการพบปะก็เกิดขึ้นระหว่างลูกบราห์มินกับเทพ ที่นี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของพ่อและแม่ของลูกและลูกกำลังได้รับการทำให้มีค่าควรแก่การไปในดินแดนของวิษณุ เมื่อใดที่เด็กสาวได้ห่มนัยก็มีคำอธิบายแก่เธอว่าเธอต้องไปอยู่กับฝ่ายสามีอย่างไร และเธอต้องมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรักอย่างมากอย่างไร และต้องไม่บราหรือทะเลาะเบาะแว้งกับผู้ใด เป็นสิ่งเดียวกันอย่างแน่นอนกับที่นี้ พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดที่นี้ ไม่มีการบราหรือต่อสู้ในยุคทอง เวลาลูกกำลังไปบ้านฝ่ายสามีของลูก ดินแดนของวิษณุ ที่นั่นมีไวชนาฟที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีไวชนาฟใดเลยที่เหมือนกับพวกเขาบนโลกนี้ในเวลานี้ ไวชนาฟ เทพ ไม่สามารถชั่งแวงในกิเลสได้ กิเลสคือความก้าวร้าวรุนแรง มีการกล่าวว่าศาสนาสูงสุดของเทพนั้นคือความไม่ก้าวร้าวรุนแรง ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่บ้านพ่อแม่ของลูกและลูกนั้นต้องไปสู่ดินแดนของวิษณุ ลูกรู้ว่ามีความสุขอย่างมากที่นั่น ก่อนแต่งงาน เจ้าสาวสวมเสื้อที่ฉีกขาดและนั่นเรียกว่าการอยู่อย่างเรียบง่าย เวลาลูกมีอะไร? ไม่มีอะไรเลย! สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นเพียงก้อนกรวดก้อนหิน ที่นี้ลูกไม่จำเป็นต้องสวมใส่เครื่องเพชรพลอยใดเลย! อย่างไรก็ตาม ลูกบางคนก็พูดว่า ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและไปงานแต่งงาน ฯลฯ ดังนั้น ลูกอาจจะสวมใส่เครื่องเพชรพลอย ฯลฯ ลูกไม่ได้ถูกห้ามให้ทำสิ่งนั้น มิฉะนั้นพวกเขาก็จะพูดว่าลูกเป็นหม้าย ผู้ที่ไม่สวมใส่เครื่องเพชรพลอยและซื้อจะถูกประณาม เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: อย่าได้ประณามชื่อของบาบา! ลูกอาจจะสวมใส่สิ่งใดแต่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกอาจจะไปที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการแต่งเจดเจดจามนตรานี้ ทดสอบตัวลูกเองเพื่อ

ดูว่าลูกกำลังอยู่ในการจดจำระลึกถึงหรือไม่ ที่ใดก็ตามที่เราไปเรากำลังไปภายใต้การกำหนดของบาบา ลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อพวกเขา แต่หากลูกให้มือของลูกทำงานขณะที่หัวใจของลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เป็นที่รัก ก็จะเข้าใจได้ว่าลูกมันคงเข้มแข็ง ลูกอาจจะสวมใส่เครื่องเพชรพลอย ฯลฯ และไปงานแต่งงานและอยู่ด้วยกันด้วยเช่นกัน แต่กลายเป็นมหาวิระ (นักรบผู้กล้าหาญ) มีการแสดงให้เห็นว่าชั้นยาสซีผ่านการทดสอบโดยครูของพวกเขาได้ส่งหญิงโสเภณีหรือออกไปล่อใจพวกเขา ผู้ที่สอบผ่านด้วยความกล้าหาญเรียกได้ว่ามหาวิระ หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ จะไม่มีอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกเป็นเหตุของความร้ายกาจชุกชุก เมื่อลูกลืมพ่อ อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกก็เป็นเหตุของความร้ายกาจชุกชุก ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆใช่ไหม? ชั้นยาสซีไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เลย แม้ว่าบางสิ่งเหล่านี้ได้อ้างไว้ในคัมภีร์ศาสนา พวกเขาทำให้ผิดไปอย่างสมบูรณ์ พระเจ้าพูด : พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก เท่าที่ลูกมีชีวิตเฝ้าแต่เติมน้ำทิพย์ของความรู้และรับฟังสิ่งนี้และอาณาจักรจะได้รับการก่อตั้ง ลูกๆ ได้รับการสอนเหล่านี้ครั้งแล้วครั้งเล่า: จดจำพ่อผู้เดียวและเรียนรู้กิริยามารยาทที่สูงส่ง! อย่าได้กระทำการที่เป็นบาป นั่นคืองานของปีศาจ เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นเทพ ดังนั้น สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง หานามที่ใหญ่ที่สุดคือตันหาราคะ เพราะนิสสัยนั้นได้ถูกปลุกฝังมาในตัวลูก ลูกล้มลงครั้งแล้วครั้งเล่า มายาตบตีลูกและทำให้ลูกล้มลง เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำว่า: ผู้ที่เคยอัครจริยในการไถ่ถอนความรู้และก็ให้ความรู้แก่ผู้อื่น... เวลานั้นลูกเป็นของพ่อผู้เดียว ลูกพูดว่า: ทุกสิ่งที่เราได้รับมาจากพระเจ้า ดังนั้น ลูกคือผู้ดูแลผลประโยชน์ สิ่งทั้งหมดนี้เป็นของท่าน เราต้องทำตามศรัทธาของท่าน พ่อดูว่าลูกอุทิศทุกสิ่งให้แก่ท่านอย่างไร และลูกทำตามการกำหนดของท่านหรือไม่ที่ลูกไม่ได้ใช้จ่ายเงินทองในสิ่งที่ผิดหรือให้กับดวงวิญญาณบาป ในตอนเริ่มต้นบราห์มานี้ก็เป็นตัวอย่างสิ่งนี้ด้วยเช่นกันโดยการกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ บราห์มาได้อุทิศทุกสิ่งให้แก่พระเจ้าและได้กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ท่านไม่ได้ให้สิ่งใดแก่ผู้ใด เป็นการให้ในนามของพระเจ้าและดังนั้นต้องใช้ในงานของพระเจ้า มีการหาเลี้ยงชีพของร่างกายด้วยเช่นกันที่ต้องพิจารณา ท่านใช้ทุกสิ่งที่ท่านมีเพื่องานรับใช้ เมื่อมองดูท่านผู้อื่นก็ทำสิ่งเดียวกันและบัตติ(การอยู่ในเตาเผา)ก็ถูกสร้างขึ้น หากบัตติไม่ถูกสร้างขึ้น ลูกๆ มากมายจะกลับมาฉลาดอย่างมากเพื่องานรับใช้ได้อย่างไร? พวกเขาได้เรียนรู้ทุกสิ่งในปากีสถานและแล้วก็มาที่นี่และเรียนรู้มากขึ้น เมื่อพวกเขาเรียนรู้ที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างไร พวกเขาจึงออกไปทำงานรับใช้ เวลานั้นเพียงแต่มองว่านิทรรศการ ฯลฯ มากมายเท่าใดที่ลูกเฝ้าแต่ทำ ลูกเชื่อเชิญแม่บุคคลสำคัญ จะมีประเภทมากมายของอุปสรรคในโพสุชาญของความรู้นี้ อย่าได้กลัวต่ออุปสรรค ผู้ที่ไร้เดียงสามากมายถูกทำร้าย! พ่อพูดว่า: อธิบายแก่พวกเขาขณะที่คงอยู่ในโยคะที่มีพลัง บ้างก็กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อและแล้วก็ลืมท่านและเป็นผู้ของมายา นี่คือนายปล้ำของชัยชนะและการพ่ายแพ้ เป็นเหมือนกับการชกมวย: เมื่อมายาชกลูก ลูกก็ล้ม พ่อพูดว่า: อย่าพ่ายแพ้มายา หากลูกคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ลูกจะกลายเป็นนายของโลก รายได้นั้นยิ่งใหญ่! หากลูกไม่เพียรพยายามอย่างเต็มที่ลูกก็กลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ ทั้งอาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งที่นี่ อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้น พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสสกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เฝ้าแต่เติมน้ำทิพย์ของความรู้ที่ลูกมีชีวิตอยู่ กลายเป็นมหาวิระและมีชัยชนะในการชกมวยกับมายา ขณะที่เติมเต็มความรับผิดชอบของลูกกับทุกคน เก็บรักษาพ่อผู้เดียวเท่านั้นไว้ในหัวใจของลูก
2. อย่าได้กลัวต่ออุปสรรค ใช้ทุกสิ่งที่มีในหนทางที่มีค่าสำหรับงานรับใช้ อุทิศทุกสิ่งแก่พระเจ้าและอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ อย่าใช้สิ่งใดสำหรับกิจกรรมที่ผิด

พร: ขอให้ลูกมีความรักและเป็นอิสระจากความอ่อนแอทั้งหมดในหนึ่งวินาทีอย่างสม่ำเสมอและด้วยวิธีนั้นกลับมาสูงส่งที่สุดด้วยการทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตสูงสุด (Maryada purshottam) ผู้ที่มีความรักจะอุทิศและยกมอบทุกสิ่งที่เขาทำได้ด้วยความรัก ผู้ที่มีความรักจะไม่ต้องคิดเมื่อมาสู่การอุทิศสิ่งใด วิธีที่ง่ายตายที่จะนำกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยที่ลูกได้ยินมาไปปฏิบัติและเป็นอิสระจากความอ่อนแอทั้งหมดคือการมีความรักต่อพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ จงอยู่กับความเป็นมิตรของผู้เดียวที่ลูกรักและลูกจะได้รับการแต่งตั้งเต็มสัณด้วยสัณทางจิตวิญญาณและกลับมาสูงส่งที่สุดในหนึ่งวินาทีโดยการทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงที่สุด เพราะว่าผู้ที่รักพ่อย่อมได้รับความร่วมมือของพ่อโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เมื่อรากฐานของศรัทธา(nishchay)ของลูกนั้นแข็งแกร่ง ก็เป็นการประกัน(nishchit)ว่าลูกเข้าถึงความสมบูรณ์พร้อม

*** โอม ชานติ ***